

الله پاک پر خپلو بندگانو تر دې ښځې ډېر مهربان دی، لکه څومره چې دا په خپل کوچني مهربانه ده

د عمر بن الخطاب رضي الله عنه څخه روایت دی چې: نبي صلى الله عليه وسلم ته بنديان راغلل، گوري چې له بنديانو څخه د يوې مېرمنې سينې له شيدو ډکې دي، چې ناڅاپه يې په بنديانو کې يو کوچنی وموند، نو راپورته يې کړ، سينې ته يې واچاوه او شيدې يې ورکړې، نو نبي کریم صلى الله عليه وسلم مونږ ته وفرمايل: 'آيا گمان کوئ چې دا ښځه دې خپل ماشوم اور ته وغورځوي؟ مونږ وويل: نه، که چېرته د دې ځواک ولري چې اور ته يې ونه غورځوي، نو هغه وفرمايل: «الله پاک پر خپلو بندگانو تر دې ښځې ډېر مهربان دی، لکه څومره چې».

[صحيح دی] [متفق عليه دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم ته د هوازن قبيلې څو اسيران راوستل شول، چې په دې کې يوه ښځه د خپل ماشوم په لټه کې وه، کله چې هغې خپل ماشوم وموند، هغه يې واخيست او شيدې يې ورکړې ترڅو سينه کې د شيدو ډبريدو له امله له درد څخه خلاصه شي، نو سينې ته يې جوښت کړ او شيدې يې ورکړې، نو نبي صلى الله عليه وسلم خپلو صحابه وو ته وفرمايل: آيا فکر کوئ چې دا ښځه دې خپل ماشوم اور ته وغورځوي؟ مونږ وويل: هغه به يې په خپله خوښه ونه غورځوي. نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: الله تعالى پر خپلو مسلمانو بندگانو لدې ښځې - پر خپل کوچني - زيات مهربان دی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/10095>

